

PET GODINA SRPSKOG RADIA U NJUJORKU

"MI SMO JEDINI SRPSKI GLAS NA CELOJ ISTOČNOJ OBALI AMERIKE", kaže
Branislav Lucic, urednik i voditelj SRBA radija i producent SRBA televizije.

Branislav Lučić - urednik i producent SRBA radija i televizije

Srpski radio program "Beli Anđeo" emituje se već pet godina za područje Njujorka, Nju Džersija, Konektiketa i Pensilvanije. Porodice Aleksić, Vasilić, Todorović i Lučić, pokrenule su ovaj program 1999. godine, jer se osetila potreba da se naša dijaspora na neki način bolje informiše, zbliži i poveže. Krenulo se jednom nedeljno sa pola sata programa. Osnivači su radio nazvali, **Srpski Radio Beli Anđeo**, skraćeno **SRBA**, jer su smatrali da samo Beli Anđeo, može da okupi sve naše sunarodnike pod svoja krila.

Sada se SRBA Radio emituje dva puta nedeljno, četvrtkom uveče u pola devet, na talasima 91,5 Borda za obrazovanje Njujorka, i nedeljom ujutru u devet sati, na

talasima 1300AM. Radio Roklanda. SRBA radio, se takođe može čuti svuda, i u svako vreme kada zaželite, preko interneta na adresi: www.razglednica.com/srbaradio/ "Predpostavljamo, da u Tri stejt regiji imamo blizu pola miliona slušalaca, iz svih delova bivše Jugoslavije", kaže Branislav Lucic, urednik i voditelj SRBA radija.

"Pre dve godine počeli smo da emitujemo i televizijski program na srpskom jeziku, za sada na Menhetnu, ali nameravamo da se proširimo i na Kvins i Bruklin, tako da će se moći gledati u million domova", dodaje Branislav, koji je voditelj i producent i SRBA televizije.

Mi smo jedino informativno sredstvo naše zajednice ali teško nalazimo sponzore i ljude koji hoće da nam

pomognu, a sa druge strane, roba iz Srbije i Crne Gore još se ne prodaje u Americi, pa reklama skoro da i nemamo. Za sada i radio i televizijski program finansiramo sami, - kaže Branislav, - a to nije lako. Samo emitovanje radio programa, staje nas nedeljno 400 dolara...

Gosti SRBA radija i televizije bili su Patrijarh Pavle, Vojislav Kostunica, Vuk Drašković, naš konzul iz Cikagu, zamenik ministra za Dijasporu, mnogi naši umetnici, slikari, glumci, muzičari...

Najznačajnije je što se posle niza godina i u Americi može čuti naš jezik i što se u programima govori o nama koji živimo i radimo u ovom delu Amerike kažu slušaoci SRBA radija, i gledaoci SRBA televizije, a ima ih zaista mnogo jer je Njujork prva stanica za sve naše ljude koji dolaze u Ameriku.

Bez ovih programa nikada se ne bi videla naša pravoslavna služba na TV, nikada se nebi videla naša deca kako igraju srpsko kolo u Njujorku i Patersonu, nikada se nebi videla naša deca kako recituju na Svetog Savu ili kako izvode predstavu o Kosovskom Boju na Vidovdan. "Zanimljivo je, a mi se time ponosimo, da je jedino naš radio i TV program zabeležio, da je ove godine na Vidovdanskoj proslavi u našoj Sabornoj Crkvi na Menhetnu bio prestolonaslednik Princ Aleksandar Karadjordjević. Sve prisutne pozdravio je na srpskom i engleskom jeziku, mi smo sve to emitovali da naši američki prijatelji vide da smo hrišćanski, kulturnar narod sa dugom istorijom i tradicijom.

Samo na našem programu može se videti kako je lepo na Srpskom imanju Patersonske crkve Svetog Jovana Krstitelja. Na ovom imanju vredni Patersonci, izgradili su duhovni i društveni dom koji može da primi preko 1000 posetilaca, a za vreme Velikog Fudbalskog turnira, 2002. godine na imanju je bilo oko 10 hiljada naših ljudi iz svih krajeva Amerike i Kanade. Mi smo snimili dokumentarni film o imanju ali nema nikoga da nam pomogne da napravimo montažu i post produkciju, pa da ga prikazemo u Americi i Otadžbini, kao i u svim srpskim zemljama", dodaje Branislav, pomalo razočaran što naši ljudi teško shvataju da se danas bez sredstava informisanja, pogotovo bez radija i televizije nemože biti prava zajednica koja ima šta da pokaze i ponudi, zajednica koja ima svoje stavove i mesto u ovom demokratskom društvu.

Poželimo SRBA radju i Televiziji, još mnogo godina uspešnog rada jer bez medija u savremenom društvu narodi su osuđeni na zaborav i propadanje.

D. Petrović

još milion da se, do novembra iduće godine, zameni krov na celoj crkvi i očisti cela fasada, kako bi zasjala u punom sjaju za proslavu šezdesetogodišnjice.

I zaista nećemo propasti ni mi ni naša Pravoslavna crkva jer narod, ma kako bio mali, koji uspeva da u ovim teškim vremenima gradi u Beogradu najveći pravoslavni hram u Evropi, narod koji ovde u Njujorku skupi snage i para da obnavlja Katedralu izgradjenu pre 160 godina, narod koji u Patersonu obnavlja crkvu Svetog Jovana Krstitelja, koju su podigli sami doseljenici, narod koji slavi Boga i koji mu se posle pedeset godina progona vraća nemože propasti. Njegova vera nemože se ugasiti.

Iz naše crkve na Menhetnu, poslato je mnogo pomoći u otadžbinu, ovde su se zahvaljujući crkvi i vernicima izlečila mnoga naša deca a dvadesetoro srpske siročadi prima stipendije iz Njujorka. Bolnici Dragiša Mišović, poklonjen je aparat za ultrazvuk.

Popadija Mirjana, i predsednica Crkvenog odbora Mira Luna, rođena Milović, brinu sada o maloj Ani Račićević iz kosovskog sela Štrpci, koja je u Njujorku već tri meseca na veoma komplikovanom lečenju.

"Do sada popravku krova na kancelariskom delu, i radove na oltarskom delu crkve, prelaze preko milion dolara, grad Njujork je malo pomogao, a banke su nam dale samo 250 hiljada dolara kredita. Gotovo sve smo obezbedili sami", Dr. Zorka Milić, predsednik odbora za obnovu, poreklom iz Crne Gore. "Ja sam se u ovoj crkvi venčala, tu su krštena moja deca, a tu je održano i opelo

za mog pokojnog muža, ova crkva čuva uspomenu na naše pretke i mi ćemo je sa ponosom ostaviti našoj deci."

Ispred Crkve nalazi se bista Vladike Nikolaja Velimirovića, našeg sadašnjeg sveca, koji je od 1948 godine, u posleratno vreme, bio duhovni otac hrama i od njega napravio pravi centar duhovnosti, oko koga su se okupljali svi umni ljudi onoga vremena.

U porti je velika i lepa bista Mihajla Pupina, našeg pronalazača iz Idvora u Banatu. Mihajlo Pupin je bio prijatelj dva američka predsednika i pod njegovim sugestijama deo Banata je pripojen Srbiji, jer je on želeo da njegov Idvor bude u Srbiji. Mihalo Pupin dobio je Pulicerovu nagradu za svoj roman "Od pastira do pronalazača."

U porti ima još mesta za naše znamenite ljude ali sadašnji prioriteti su zamena krova i obnova, a o davanju počasti misliće se kasnije.

Majk Lučić Milan